

РЕШЕНИЕ

№ 2431

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА ИЛ. ЧЕРВЕНЯКОВА като разгледа докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно наказателно дело № 20221110203128 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „***“ ЕООД, ЕИК ***, срещу Наказателно постановление № Р-10-216 от 19.05.2020 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което за четири нарушения на чл.70, ал.1 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), на дружеството-жалбоподател са наложени четири административни наказания – „имуществена санкция”, всяко в размер на 5000 лева, на основание чл.290, ал.9, т.2, пред.1 от ЗПФИ.

С жалбата се иска отмяна на атакуваното НП, тъй като били допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Претендира се и маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Прави се искане за присъждане на сторените разноски в производството.

В съдебно заседание процесуалният представител на дружеството-жалбоподател поддържа изцяло жалбата и иска отмяна на атакуваното НП на посочените в нея основания. Заявява, че не била ясна приложимата тарифа,

клиентът бил приел отчетите и не бил възразил за удържаните комисионни, а освен това дружеството било наказано два пъти за едни и същи нарушения. Представя писмена защита и претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на разноските, поискани от представителя на КФН.

Процесуалният представител на АНО оспорва жалбата и моли за потвърждаване на наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Твърди, че в хода на административнонаказателното производство не били допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон и случаят не бил маловажен. Счита, че от договора било ясно коя е приложимата тарифа и приемането на отчетите от клиента не водело до липса на извършени нарушения. Представя писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение за трите инстанции, както и разноски за превода на документите. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на другата страна.

Жалбата изхожда от легитимирано лице, подадена е в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, съдържа необходимите реквизити и производството е редовно образувано пред РС-София. Предвид на това съдът намира жалбата за процесуално допустима.

Софийският районен съд, след съвкупен и поотделен анализ на всички събрани по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното от фактическа страна:

Дружеството-жалбоподател „****“ ЕООД е инвестиционен посредник (ИП), като има издаден от КФН с Решение № 1136 - ИП от 06.12.2018 г. лиценз за предоставяне на определени инвестиционни услуги и извършване на определена инвестиционна дейност по смисъла на чл.6, ал.2 от ЗПФИ, а именно: приемане и предаване на нареждания във връзка с един или повече финансови инструменти; изпълнения на нареждания за сметка на клиент; управление на портфейл; предоставяне на инвестиционни съвети; пласиране на финансови инструменти, както и за предоставянето на допълнителните инвестиционни услуги, уредени в чл.6, ал.3 от ЗПФИ.

Въз основа на Заповед № 3-316/16.09.2019 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, била открита проверка на „****“ ЕООД, като на 18.09.2019 г. бил посетен офис на

Посредника в гр. София. При посещението на законните представители на дружеството бил връчен препис от Заповед № 3-316/16.09.2019 г., както и списък с документи и данни, които следвало да бъдат предоставени на проверяващия екип. Било изискано да бъдат представени всички прилагани, за периода от 06.12.2018 г. до момента на извършване на проверката, Тарифи със стандартното комисионно възнаграждение на Посредника. В тази връзка били представени: Тарифа, подадена заедно със заявлението за издаване на лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник и приета на заседание на управителите от 08.03.2018 г., в сила от 06.12.2018 г. до 24.05.2019 г. („Тарифа 1“); Тарифа, приета с решение на управителите от 24.04.2019 г., в сила от 25.05.2019 г. до 19.08.2019 г. („Тарифа 2“) и Тарифа, приета с решение на управителите от 19.07.2019 г., в сила от 20.08.2019 г. („Тарифа 3“).

При преглед на трите тарифи било установено, че повечето условия, които били обявени в Тарифа 1, били в сила и по отношение на останалите две тарифи. Имало промени единствено в раздел „Операции на международни финансови пазари“ и те се изразявали в това, че в Раздела от Тарифа 1 били установени следните условия: съгласно т. 2 от Раздела, по отношение на търговията с договори за разлика („ДЗР“) върху валутни двойки не се дължи комисиона; в т. 3 от Раздела по отношение на търговията с ДЗР върху акции, ценни метали, стоки и борсови индекси, е констатирано, че полето е празно и няма разяснение дали се дължи комисиона и ако се дължи такава, то в какъв размер е. В Раздела от Тарифа 2 били уредени следните условия: по т. 2 от Раздела, а именно търговия с ДЗР върху валутни двойки, вече била въведена комисиона в размер на „7 USD per lot“; в т. 3 от Раздела, по отношение на търговията с ДЗР върху акции, ценни метали, стоки и борсови индекси, вече била указана комисиона в размер на „0.15%, min 10 EUR“. В Раздела от Тарифа 3 било обявено следното: комисионата върху търговията с ДЗР върху валутни двойки била променена и била в размер на „10 USD на лот“; комисионата върху търговията с ДЗР върху акции, ценни метали, стоки и борсови индекси, била променена и била в размер на „10 USD на лот“. В крайна сметка, в прилаганата от Посредника спрямо неговите клиенти тарифа били настъпили промени единствено по отношение на операциите на международните капиталови пазари и в частност комисионата във връзка с търговията с ДЗР.

Видно от предоставеното в КФН извлечение от регистъра на сделките на Дружеството за периода от 06.12.2018 г. до 18.09.2019 г., допълнено с ново извлечение за сключените сделки между 19.09.2019 г. и 17.10.2019 г., цялата търговия на Посредника се изразявала именно в сделки с ДЗР върху следните базови активи: валутни двойки, индекси и стоки.

От дружеството-жалбоподател били изискани пълните клиентски досиета на определени клиенти, сред които и ** (клиент № 6). При прегледа на досието на ** било установено наличието на „Договор за търговия с финансови инструменти чрез платформа за търговия“, сключен на 18.03.2019 г., въз основа на който било възникнало правоотношение между Посредника и Клиента. При анализ на договора бил констатиран чл. 4.1 (част от раздела „Комисиони, такси и други разходи“), съгласно който „клиентът се задължавал да заплаща на ИП комисионите и таксите, когато такива има, посочени в Тарифата на ИП, публикувана на уебсайта.“ В допълнение, според чл. 4.2 на същия „ИП уведомявал Клиента за всяка промяна в Тарифата по чл. 4.1 на посочения от Клиента имейл адрес и/или чрез публикация в уебсайта“. Също така, съгласно чл. 8.1, „с подписването на този договор клиентът декларирал, че се е запознал, разбрал и приемал неговите условия, включително актуалните към момента на подписването Общи условия, приложими към договорите с клиенти на ИП, Политиката за изпълнение на клиентски нареждания и Тарифата“. Описаното било в съответствие с разпоредбата на чл.82, ал.10 от ЗПФИ, която предвиждала, че при възникването на правоотношение инвестиционният посредник имал задължението да предостави на клиента тарифата си и същата ставала неразделна част от договора. Същевременно, при преглед на досието на ** било констатирано, че нямало допълнителни документи, въз основа на които с Клиента да са били уговорени различни условия, които да изменят комисионното възнаграждение на Посредника, предвидено в действащата към дадения момент Тарифа и прието от клиента.

От дружеството-жалбоподател били изискани копия на всички документи, въз основа на които „***“ ЕООД и съответния клиент са уговорили различни размери на таксите и/или комисионните, които инвестиционният посредник ще удържа, или други клаузи, които изменят/допълват условията по вече сключените договори за търговия с финансови инструменти чрез платформа за търговия. В тази връзка била

представена единствено кореспонденция между ИП и клиентите „***“ (клиент № 86), *** (клиент № 62) и *** (клиент № 50), касаеща комисионното възнаграждение на Посредника. Освен кореспонденцията с горните клиенти, в хода на проверката не били представени никакви допълнителни документи, въз основа на които с друг клиент, различен от горните три, в това число **, да са били уговорени индивидуални комисионни, които да обосновават прилагането на различни условия спрямо тези, предвидени в тарифата. При това положение, при сключване на сделки с ДЗР посредством ИП, от Клиента следвало бъде удържана комисионата, предвидена в действащата към дадения момент тарифа на Посредника. Същевременно, в хода на проверката били представени дневни отчети от използваната от ИП електронна платформа за търговия „***“, въз основа на които можело да бъде установена реално удържаната комисионна. Били представени дневни отчети за периода април - септември на 2019 г. от търговията с ДЗР на **, като при обстоен преглед на дневните отчети били установени следните несъответствия:

- Позиция № 1417 в платформата „***“, открита в 13:30:55 ч. (средно време по Гринуич, наричано надолу в текста „GMT“) на 23.04.2019 г., била закрыта в 13:48:51 ч. по GMT на 23.04.2019 г. чрез закупуването на 5 лота от валутната двойка „USD/TRY“ (щатски долар - турска лира) на цена „5,83385“. Закриването на цитираната позиция било отразено под сделка № 61 от регистъра на сделките на Посредника. Видно от дневния отчет, по повод на описаната сделка от сметката на ** била удържана комисионна в размер на 35,00 долара. Същевременно, съгласно действащата към този момент Тарифа 1, по отношение сделките с ДЗР върху валутни двойки не се дължала комисионна. Предвид на това Посредникът не бил приложил обявената пред ** тарифа, като по този начин неправомерно удържал комисиона от клиентската му сметка и неоснователно се обогатил за негова сметка.

- Позиция № 1510 в платформата „***“, открита в 06:05:26 ч. по GMT на 26.04.2019 г., била закрыта в 08:05:48 ч. по GMT на 26.04.2019 г. чрез продажбата на 5 лота от валутната двойка „USD/TRY“ (щатски долар - турска лира) на цена „5,94904“. Закриването на цитираната позиция било отразено под сделка № 84 от регистъра на сделките на Посредника. Видно от дневния отчет, по повод на описаната сделка от сметката на ** била удържана комисионна в размер на 35,00 долара. Същевременно, съгласно действащата

към този момент Тарифа 1, по отношение сделките с ДЗР върху валутни двойки не се дължала комисиона. Предвид на това Посредникът не бил приложил обявената пред ** тарифа, като по този начин неправомерно удържал комисионна от клиентската му сметка и неоснователно се обогатил за негова сметка.

- Позиция № 1392 в платформата „****“, открита в 12:40:28 ч. по GMT на 18.04.2019 г., била закрыта в 14:28:39 ч. по GMT на 18.04.2019 г. чрез продажбата на 5 лота от валутната двойка „USD/TRY“ (щатски долар - турска лира) на цена „5,81066“. Закриването на цитираната позиция било отразено под сделка № 54 от регистъра на сделките на Посредника. Видно от дневния отчет, по повод на описаната сделка от сметката на ** била удържана комисионна в размер на 35,00 долара. Същевременно, съгласно действащата към този момент Тарифа 1, по отношение сделките с ДЗР върху валутни двойки не се дължала комисиона. Предвид на това Посредникът не бил приложил обявената пред ** тарифа, като по този начин неправомерно удържал комисионна от клиентската му сметка и неоснователно се обогатил за негова сметка.

- Позиция № 1344 в платформата „****“, открита в 12:32:24 ч. по GMT на 12.04.2019 г., била закрыта в 12:35:42 ч. по GMT на 12.04.2019 г. чрез продажбата на 5 лота от валутната двойка „USD/TRY“ (щатски долар - турска лира) на цена „5,80362“. Закриването на цитираната позиция било отразено под сделка № 42 от регистъра на сделките на Посредника. Видно от дневния отчет, по повод на описаната сделка от сметката на ** била удържана комисионна в размер на 35,00 долара. Същевременно, съгласно действащата към този момент Тарифа 1, по отношение сделките с ДЗР върху валутни двойки не се дължала комисионна. Предвид на това Посредникът не бил приложил обявената пред ** тарифа, като по този начин неправомерно удържал комисионна от клиентската му сметка и неоснователно се обогатил за негова сметка.

Предвид изложеното проверяващите приели, че към момента на сключване на посочените четири сделки, Посредникът е обявил пред **, че по отношение на търговията с ДЗР върху валутни двойки комисионна не се дължи, но въпреки това му е удържал такава. Това било грубо нарушение на основния принцип, регламентиращ задълженията на инвестиционния

посредник по повод взаимоотношенията му с настоящи и потенциални клиенти, а именно да действа честно, справедливо и като професионалист в най-добър интерес на клиента, поради което били извършени четири отделни нарушения на чл.70, ал.1 от ЗПФИ.

Срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № Р-06-175 от 18.02.2020 г. за четири нарушения на чл.70, ал.1 от ЗПФИ. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което бил предявен на представляващ нарушителя, а последният го подписал с отбелязване, че ще внесе обяснения в срок.

АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал обжалваното понастоящем Наказателно постановление № Р-10-216 от 19.05.2020 г., с което за четири нарушения на чл.70, ал.1 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), на дружеството-жалбоподател са наложени четири административни наказания – „имуществена санкция”, всяко в размер на 5000 лева, на основание чл.290, ал.9, т.2, пред.1 от ЗПФИ.

По делото беше разпитан свидетелят Р.А., като показанията на същия са логични, последователни, непротиворечиви и кореспондират изцяло с констатациите, обективирани в съставения АУАН и в обстоятелствената част на наказателното постановление, поради което съдът ги кредитира напълно. Свидетелят подробно разказа за извършената от него проверка и направените констатации, като същият пресъздава факти и обстоятелства, които лично и непосредствено е възприел.

В изпълнение на указанията на АССГ, районният съд изиска от КФН и по делото бяха приложени: Договор за търговия с финансови инструменти чрез платформа за търговия, сключен на 18.03.2019 г. между „***“ ЕООД и клиента **, заедно с приложенията и Общите условия към договора, ведно с преводи на български език.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за категорично установена въз основа на гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля А., както и от приложенияте по делото писмени доказателства, които също изцяло кореспондират на изложеното от свидетеля.

Въз основа на изложеното, съдът прие за категорично установени описаните по-горе фактически констатации.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на дружеството-жалбоподател, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, установи следното от правна страна:

АУАН е съставен от компетентен орган. Нарушенията са ясно, точно описани, като са посочени датата, мястото, начинът на извършването им и нарушените законови текстове. Актът е подписан от двама свидетели и е бил връчен на представител на юридическото лице. НП е издадено от компетентен за това орган, като в съдържанието му нарушенията отново са описани подробно по дата, място и начин на извършване, отразени са нарушените законови разпоредби, както и основанията, на което се налагат санкциите. В този смисъл съдът намира, че съдържа всички съществени реквизити за редовност, посочени в чл.57 от ЗАНН и нарушителят е бил запознат с всички фактически и правни основания на административнонаказателното обвинение. Спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН за съставяне на акта и издаване на наказателното постановление. Актът е съставен в тримесечен срок от установяване на нарушителя и в двугодишен срок от извършване на нарушенията, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечен срок от съставянето на акта. Срокът по чл.52, ал.1 от ЗАНН е инструктивен и дори да не е спазен, това не води до порочност на издаденото НП. Определящ за законосъобразността на атакувания акт е срокът по чл.34, ал.3 от ЗАНН, а същият е бил спазен. При проверката на АУАН и НП съдът достигна до извода, че в процедурата по издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл.70, ал.1 от ЗПФИ, при извършване на инвестиционни услуги и дейности, както и на допълнителни услуги за клиенти инвестиционният посредник действа честно, справедливо и като професионалист в най-добър интерес на клиента. Цитираната разпоредба въвежда както едно общо задължение за добросъвестност във връзка с дейността на дружеството-жалбоподател като инвестиционен посредник, така и частно задължение да действа честно, справедливо и в най-добър интерес на клиента при предоставянето/извършването на всяка една конкретна инвестиционна услуга или дейност. Тази разпоредба е продължение на

Съображение 86 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти („Директива 2014/65/ЕС“), транспонирана в ЗПФИ, което въвежда един от основните принципи на приложимата нормативна уредба, касаеща предоставянето на инвестиционни услуги, а именно: „Една от целите на настоящата директива е защитата на инвеститорите. Мерките за защита на инвеститорите следва да бъдат адаптирани към особеностите на всяка категория инвеститори. За по-висока ефективност на регулаторната рамка, приложима при предоставянето на услуги на всички посочени категории клиенти, е целесъобразно ясно да се посочи, че при взаимоотношенията с клиенти се съблюдават принципи за честни, безпристрастни и професионални действия и задължения за коректност, яснота и незаблуждаване“. Същевременно в чл.82, ал.8 от ЗПФИ е предвидено, че инвестиционният посредник обявява в тарифа стандартното си комисионно възнаграждение по различните видове договори с клиенти, както и вида и размера на разходите за клиентите, ако те не се включват във възнаграждението. Безспорно е, че от една страна, при предоставяне на инвестиционни услуги, респективно извършване на инвестиционни дейности, инвестиционният посредник има право да удържа от клиента комисионна, но от друга, изискването за обявяване в тарифа, с която клиентът се е запознал и съгласил на стандартното комисионно възнаграждение е съществена част от изискването към Посредника да действа честно, справедливо и като професионалист в най-добър интерес на клиента при предоставянето на инвестиционни услуги или извършването на инвестиционни дейности. По делото категорично се установи от обективна страна, че при сключването на договора за инвестиционни услуги клиентът ** изрично е приел Тарифата на Посредника. Същевременно, Клиентът и ИП не са договорили индивидуални условия, които да изменят комисионното възнаграждение, предвидено в Тарифата. Това е видно както от представеното клиентско досие в контекста на чл.82, ал.2 от ЗПФИ, така и от отговора на Посредника по Искане № 5. Освен това, съгласно т. 4.1, 4.2 и 8.1 от процесния договор за търговия с финансови инструменти, както и приложимите към него Общи условия, по отношение на описаните по-горе четири броя сделки е била приложима Тарифа 1, тоест първата приета от дружеството-жалбоподател тарифа, която е влязла в сила на 06.12.2018 г. В нея не е било предвидено да се удържа комисионна от

клиента при търговията с ДЗР върху валутни двойки, но въпреки това Посредникът е удържал от ** такава комисиона и при четирите описани по-горе сделки. След като Посредникът неоснователно е удържал комисиона от Клиента, то той четири пъти е нарушил основния принцип, уреден в чл.70, ал.1 от ЗПФИ, за честност, справедливост и действие в най-добър интерес на клиента при предоставянето на инвестиционна услуга. Това е станало на: 23.04.2019 г., в 15:48:51 ч. българско време, когато клиентът е закупил 5 лота от валутната двойка „щатски долар - турска лира“, чрез което е затворил Позиция № 1417 (сделка № 61 съгласно регистъра на сделките на Посредника), а Посредникът е удържал от сметката на Клиента комисионна в размер на 35,00 щатски долара; на 26.04.2019 г., в 10:05:48 ч. българско време, когато клиентът е продал 5 лота от валутната двойка „щатски долар - турска лира“, чрез което е затворил Позиция № 1510 (сделка № 84 съгласно регистъра на сделките на Посредника), а Посредникът е удържал от сметката на Клиента комисионна в размер на 35,00 щатски долара; на 18.04.2019 г., в 16:28:39 ч. българско време, когато клиентът е продал 5 лота от валутната двойка „щатски долар - турска лира“, чрез което е затворил Позиция № 1392 (сделка № 54 съгласно регистъра на сделките на Посредника), а Посредникът е удържал от сметката на Клиента комисионна в размер на 35,00 щатски долара и на 12.04.2019 г., в 14:35:42 ч. българско време, когато клиентът е продал 5 лота от валутната двойка „щатски долар - турска лира“, чрез което е затворил позиция № 1344 (сделка № 42 съгласно регистъра на сделките на Посредника), а Посредникът е удържал от сметката на Клиента комисионна в размер на 35,00 щатски долара. Предвид на това, от обективна страна четири пъти е била нарушена разпоредбата на чл.70, ал.1 от ЗПФИ.

Неоснователни са възраженията, че не било категорично установено, коя е била приложимата Тарифа, тъй като съгласно т. 4.1, 4.2 и 8.1 от процесния договор за търговия с финансови инструменти, както и приложимите към него Общи условия, по отношение на описаните по-горе четири броя сделки е била приложима Тарифа 1, тоест първата приета от дружеството-жалбоподател тарифа, която е влязла в сила на 06.12.2018 г. В нея не е било предвидено да се удържа комисионна от клиента при търговията с ДЗР върху валутни двойки, но въпреки това Посредникът е удържал от ** такава комисионна и при четирите описани по-горе сделки. Обстоятелството, че впоследствие клиентът ** не е възразил срещу

представените му ежедневни отчети за търговия, в които били включени тези комисионни, по никакъв начин не води до липса на съставомерни нарушения и не санира неправомерните действия на дружеството по удържането на комисионните.

Неоснователно е и възражението, че дружеството два пъти било наказано за едни и същи нарушения – с НП № Р-10-208 от 13.05.2020 г. и с настоящото НП. Посоченото НП № Р-10-208 от 13.05.2020 г. (потвърдено с Решение № 6575 от 20.11.2020 г., постановено по КНАХД № 8423/2020 г. по описа на АССГ, XXII касационен състав) е било издадено за четири нарушения на чл.71, ал.1 от ЗПФИ, а в настоящия случай се касае за нарушения по чл.70, ал.1 от ЗПФИ, тоест това са състави на различни по вид нарушения, поради което не може да бъде прието, че е налице хипотезата на чл.17 от ЗАНН.

Доколкото се касае за отговорност на юридическо лице, която е обективна и безвиновна, то съдът не следва да обсъжда въпроса за субективната страна на нарушенията, към която спадат освен вината, също така причините и мотивите за тяхното извършване.

Напълно законосъобразно отговорността на дружеството-жалбоподател е била ангажирана на основание чл.290, ал.9, т.2, пред.1 от ЗПФИ. Съгласно цитираната разпоредба, за нарушение на чл.70 от ЗПФИ, на юридически лица и еднолични търговци се налага имуществена санкция от 5000 до 10 000 лева, а при повторно нарушение – от 10 000 до 10 000 000 лева. Понеже е санкционирано юридическо лице, то правилно е определен видът на наказанията. Наложените четири броя имуществени санкции от по 5000 лева са в минимален размер, поради което съдът не може да ги намалява повече.

Настоящият състав не намира случая за маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. На първо място се касае не за едно, а за четири отделни нарушения, като същите са довели и до настъпване на имуществени вреди за клиента, който е обеднял при удържането на комисионна за всяка една от четирите сделки. Освен това конкретните нарушения не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, която да мотивира приложението на чл.28 от ЗАНН, като съдът отчете характера и вида обществени отношения, засягането на които е факт чрез извършените нарушения и че те се явяват типични, обичайни, тоест разкриват типичната

степен на обществена опасност, взета предвид от законодателя при определяне състава на нарушението по чл.70, ал.1 от ЗПФИ и не представляват маловажен случай. Тези нарушения засягат значими обществени отношения - отношенията между ИП и клиентите. Засягането на тези обществени отношения, в частност нарушаването на принципите за честни, безпристрастни и професионални действия, които са основополагащи в отношенията между ИП и клиентите, може да доведе до нестабилност и обществено недоверие в пазара на финансови инструменти, което е в разрез с целта, заложена в чл.2, т.3 от ЗПФИ.

В подкрепа на изложеното до тук е и практиката на касационната инстанция по идентичен казус между същите страни, а именно Решение № 1467 от 09.03.2021 г., постановено по КНАХД № 11242/2020 г. по описа на АССГ, I касационен състав.

Мотивиран от горното, настоящият състав намира, че атакуваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено изцяло.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от процесуалния представител на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл.63д, ал.4 от ЗАНН, в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. На основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. Юрисконсултът на КФН е поискал възнаграждение от по 150 лева за всяко от трите разглеждания на делото – два пъти от СРС и веднъж от АССГ, а процесуалният представител на жалбоподателя е възразил възнаграждението на юрисконсулта да е в минимален размер. В тази връзка съдът намира, че искането на юрисконсулта е основателно, понеже разноски за адвокатско или юрисконсултско възнаграждение се дължат за всяка инстанция поотделно, тоест в случая се дължат три юрисконсултски възнаграждения до момента.

Същите следва да са в максималния размер от 150 лева всяко, понеже делото се отличава както с фактическа, така и с правна сложност, били са проведени множество съдебни заседания (три заседания само при последното разглеждане на делото от СРС), като във всяко едно от тях се е явявал юрисконсулт на КФН, били са разпитвани свидетели и са събрани множество писмени доказателства, включително документи на чужд език ведно с техните преводи. Поради тази причина съдът намира, че юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева за всяка инстанция не е прекомерно и несъответно на тежестта на делото и свършената в производството работа от процесуалния представител на наказващия орган. В тази връзка, в полза на КФН следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 450 лева.

Освен това, в тежест на дружеството-жалбоподател следва да бъдат възложени и сторените от КФН разноски за превод на документите на чужд език. Според чл.84 от ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс, тоест няма препращане към НПК относно разноските за преводач. От друга страна чл.63д, ал.1 от ЗАНН гласи, че в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс, поради което относно разноските за превод и преводач следва да се приложи АПК, към който препраща чл.63д, ал.1 от ЗАНН, понеже в чл.84 от ЗАНН няма изрично такова препращане, както е за свидетелите и вещите лица. Съгласно чл.14, ал.3 и ал.4 от АПК, документи, представени на чужд език, трябва да бъдат придружени с точен превод на български, което е било задължение на дружеството-жалбоподател, понеже то е представило в КФН договора, общите условия и тарифите. Ако съответният орган не може сам да провери верността на превода, той назначава преводач за сметка на заинтересованото лице, освен ако в закон или международен договор е предвидено друго. Разноските за преводача са за сметка на лицето, което не

владее български език, ако административното производство е започнало по негово искане, освен ако в закон или международен договор е предвидено друго. В случая става въпрос за превод на документи от чужд език, свързани с установяване наличието или липсата на нарушения, за който превод разноски е направил наказващият орган, а задължение на дружеството-жалбоподател е било да ги представи в КФН с точен превод на български, но то не го е сторило. След като нарушенията се доказват и дружеството трябва да понесе административнонаказателна отговорност за тях, то трябва да заплати и направените от органа разноски за превод на документите в общ размер на 452,40 лева.

С оглед изложеното, на основание чл.63, ал.2, т.5 и чл.63д от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-216 от 19.05.2020 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което за 4 /четири/ нарушения на чл.70, ал.1 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), на „****“ ЕООД, ЕИК *** са наложени 4 /четири/ административни наказания – „имуществена санкция“, всяко в размер на 5000 /пет хиляди/ лева, на основание чл.290, ал.9, т.2, пред.1 от ЗПФИ.

ОСЪЖДА дружеството-жалбоподател „****“ ЕООД, ЕИК *** да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 450 /четиристотин и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение и сумата от 452,40 /четиристотин петдесет и два лева и четиридесет стотинки/ лева, представляваща разноски за превод на документи.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – София град.

Съдия при Софийски районен съд: _____